

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

SARE ȘI LUMINĂ

Indicatori ai lui Dumnezeu

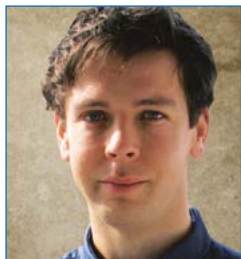
**Chiar dacă pare
o nebunie**

Fii dispus să încerci

**Pentru o vânzare
cu succes**

Folosește produsul

NOTA EDITORULUI O VIAȚĂ BINE TRĂITĂ

Biblia are multe de spus despre scopul nostru în viață. Regele Solomon, descris în Biblie ca fiind cel mai înțelept din vremurile sale,¹ a descoperit zădărnicia unei vieți trăite doar pentru această lume. El spune în concluzie în cartea Eclesiastul: „Teme-te de Dumnezeu și

păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om”.²

Autorul Psalmului 73, un bărbat pe nume Asaf, relatează căutările sale pentru vreun sens după ce vede oameni răi bucurându-se de viață, fără aparent vreo grijă în lumea asta. În final el descoperă că cel mai bine este să fii prieten cu Dumnezeu. Concluzia lui este: „Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu”.³

Însă acesta este numai unul dintre aspecte.

Călugărița benedictină Sora Noella, care are și doctorat în biologie/microbiologie moleculară și celulară și a câștigat o bursă Fulbright ca să studieze brânzeturile franțuzești, ține prelegeri în care asemuiește procesul de producere al brânzei cu viața ei spirituală. Deși o parte din formarea noastră creștină vine prin rugăciune și studiul Cuvântului lui Dumnezeu, sora Noella spune că vine și când ne murdărim mâinile ca să facem munca lui Dumnezeu, care se leagă de motto-ul ordinului benedictin – *ora et labora*, roagă-te și muncește.

Deși aspectul spiritual al vieții creștine este important – angajamentul de a ne apropia continuu de Dumnezeu, de a petrece mai mult timp citind Cuvântul Său și progresând în relația noastră cu El – în acest număr al revistei *ContactS* ne vom concentra mai mult pe aspectele practice.

Închei cu un citat din Albert Barnes: „Dacă nu avem cum să facem bine – dacă suntem săraci, neînvățați și neștiutori – totuși putem face bine prin viețile noastre. Niciun creștin sincer și umil nu trăiește în zadar. Orice lumină, oricât de slabă, în întuneric este de folos”.

Samuel Keating
Editor executiv

1. Vezi 1 Regi 4:30.
2. Eclesiastul 12:13
3. Psalmul 73:28

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2018 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-213-X

DE IRIS RICHARD

ISUS POATE FI ÎN LOCURI NEOBIȘNUTE

Eram prinsă în traficul aglomerat al orașului. Șirurile nesfârșite de mașini, camioane și autobuze avansau cu viteza melcului, în timp ce eram întrecuți chiar și de pietoni, iar motocicliștii și bicicliștii făceau slalom printre mașini. Aerul poluat era greu de la fumul de eșapament și îmi dădea o senzație de rău la stomac. Cu toată nerăbdarea mea am observat, pe marginea drumului nepavat și plin de nămol de la o ploaie recentă, printre vânzătorii ambulanți de bunuri de mâna-două sau de fructe și de legume, că era și un băiat olog cerșetor, nu mai mare de șapte ani, cu mâna întinsă.

Banda de trafic de lângă mine era cea mai aproape de marginea drumului și acolo era o căruță mică trasă de un bărbat cu pantaloni uzați, tricou rupt și pantofi nămolii. Fața îi era tensionată și plină de

sudoare, iar mușchii i se încordau când se chinuia să manevreze căruța grea, plină cu saci de cartofi.

Atunci ochii băiatului olog și al bărbatului s-au întâlnit, iar el s-a oprit, s-a căutat în buzunar și a scos un bănuț pe care l-a pus în mâna întinsă a băiatului. Fața băiatului se luminează cu un zâmbet minunat și strigă cu bucurie: „Mulțumesc, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze”.

Mi-am amintit atunci de exemplul pe care ni l-a dat Isus când s-a ocupat de nevoiași, de șchiopi și de orbi. În seara aceea m-am rugat să pot fi și eu mâinile și picioarele lui Dumnezeu pentru cei în nevoie, să fiu pregătită „la timp și nelatimp”¹ să fiu El pentru alții.

Nu după mult timp am avut ocazia să-mi pun în practică această rugăciune. Când fiica mea era la maternitate și aproape să nască al

treilea copil, era o femeie în patul de lângă ea, în spatele perdelei despărțitoare, care părea să aibă dificultăți cu durerile nașterii.

Nu o cunoșteam dar am simțit să merg la ea și să mă ofer să o ajut. Eu am participat la multe nașteri ca moașă și m-am oferit să o ajut cu respirația. Femeia m-a prins strâns de mână și curând a reușit să îmi urmeze instrucțiunile de respirație și să se relaxeze între contracții. „Ești un înger” a șoptit gâfâind după o repriză puternică de contracții.

„Nu sunt un înger” i-am răspuns „dar încerc să urmez ceea ce Dumnezeu îmi arată”.

IRIS RICHARD ESTE
CONSILIERĂ ÎN KENYA, UNDE
ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE
ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN
1995.

1. 2 Timotei 4:2

SARE ȘI LUMINĂ

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTAT

Isus a început Predica de pe Munte cu Fericirile, în care a făcut o prezentare generală a modului în care dorește ca cei ce Îl urmează pe El să își trăiască viețile de credință. Iar în continuarea predicii a prezentat mai în detaliu principiile bazate pe Fericiri.

Unul dintre aceste principii, imediat după Fericiri, este:

„Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepădată și călcată în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră

înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri”.¹

Pe vremuri sarea era mult mai importantă decât acum. Legea mozaică cerea ca sacrificiile făcute în templu să conțină sare, iar soldații romani primeau o parte din leafă în sare. O cantitate foarte mică de sare adăugată în mâncare se dizolvă în întreaga oală și îmbunătățește gustul. Calitățile despre care se vorbește în Fericiri și în Predica de pe Munte sunt emanate de adevărații ucenici ai lui Isus și îi influențează și pe alții în bine. De aceea ei sunt precum „sarea” care dă gust la tot ce este în jurul ei.

Sarea a fost folosită din vechime și la conservarea mâncării, mai ales a peștelui și a cărnii, ca să nu pută și să nu se degradeze. Tot așa, influența creștinilor în lume ar trebui să fie asupra indivizilor și a societății, de a conserva binele

și valorile bune și de a contracara ceea ce Biblia descrie ca fiind rău. Noi, creștinii, ar trebui să fim o forță spirituală și morală pozitivă în lume prin exemplul traiului nostru după învățăturile lui Isus, să facem tot ce putem ca să Îl reprezentăm pe El și să împărtășim cu alții vestea bună a mântuirii.

Azi noi știm că sarea pură (clorura de sodiu) nu își pierde salinitatea. Însă în vremea lui Isus sarea nu era pură fiindcă nu existau fabrici de rafinare. Sarea în Palestina provenea în general din Marea Moartă. Avea o textură mai de pudră decât sarea pe care o știm noi azi, și conținea un amestec de alte minerale. Iar pentru că clorura de sodiu era cea mai solubilă din acest amestec putea fi ușor dizolvată de condensare sau de apa de ploaie. Atunci acea pudră rămasă arăta tot ca sarea dar nu mai avea gustul sării și nici proprietățile

1. Matei 5:13-16

de conservare. Nu mai era bună de nimic. Precum sarea fără gust, ucenicii cărora le lipsește angajamentul sincer pentru ucenicie devin ineficienți.

Apoi Iisus folosește o altă metaforă cu lumina, arătând că viața unui ucenic ar trebui să lumineze lumea din jurul lui, iar ucenicii care nu fac munca Tatălui sunt precum niște lumini care nu se văd. Lumea are nevoie de lumina lui Iisus, iar ucenicii Săi trebuie să fie vizibili, precum o cetate pe un munte – care poate fi văzută clar de departe atât ziua cât și noaptea, datorită luminilor ei.

Iisus vorbește și de o lampă care luminează într-o casă. Casa tipică țărănească din Israel avea o singură cameră, așa că o singură lampă lumina întreaga casă. O lampă casnică în vremea lui Iisus era formată dintr-un recipient puțin adânc cu ulei în care era un

fitil. Acest recipient era de obicei imobil, plasat pe un suport. Iisus menționează că oamenii pun lampa pe un suport ca să lumineze întreaga casă; nu pun lumina sub un vas, unde lumina nu se poate vedea. Vasul la care face referire Iisus, obrocul, era de obicei un vas pentru măsurarea și păstrarea cerealelor, de aproximativ 9 litri. Era făcut din lut, scoarță de copac sau nuiele. Un astfel de vas pus peste lumină ar obtura-o complet și în cele din urmă s-ar stinge.

Pentru ca lumina să își împlinească scopul de a da lumină trebuie să fie vizibilă; deci era absurd să acoperi lumina, fiindcă nu își mai împlinesc scopul de a lumina. În același fel, creștinii eficienți trebuie să trăiască în așa fel încât alții să poată vedea că sunt creștini, să vadă cum trebuie trăit în conformitate cu învățăturile lui Iisus. Precum orașul vizibil

din vârful muntelui și lumina ce luminează întreaga casă și noi trebuie să fim lumina lui Dumnezeu pentru cei cu care interacționăm.

Mai apoi, în Predica de pe Munte, Iisus îi povățuiește pe ucenicii Săi să nu se arate în fața altora când fac fapte bune; aceasta, însă, pare, la prima vedere, în contradictoriu cu ceea ce a spus în: „să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri”.

Noi trebuie, în viața noastră de credință, să facem tot ce putem ca să-L reflectăm pe Dumnezeu – să fim iubitori, milostivi și compătimitori prin activitățile noastre; să îi ajutăm pe alții, să dăruim celor în nevoie, etc. Însă țelul nostru ar trebui să fie ca prin aceste fapte să Îi aducem slavă lui Dumnezeu, nu să primim noi laurii. Scopul nostru de a-i ajuta pe alții, de a pune în

practică învățăturile lui Iisus, ar trebui să provină din angajamentul nostru de a-L iubi pe Dumnezeu și pe aproapele nostru. Face parte din ceea ce suntem noi ca și creștini, iar scopul nostru ar fi să trăim astfel încât să Îi aducem slavă lui Dumnezeu. Odată ce am devenit parte din familia lui Dumnezeu, Îi reflectăm calitățile fiindcă El este Tatăl nostru.

Deoarece suntem ucenici ai lui Iisus și Îi urmăm învățăturile, aceasta ar trebui să ne evidențieze de restul. După cum a spus Iisus: „Nu sunteți din lume ci Eu v-am ales din mijlocul lumii”.² Apostolul Pavel a spus astfel: „Odinioară erați întunerici; dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii. Căci roada luminii stă în orice bunătațe, în neprihănire

și în adevăr”.³

Ucenicii lui Iisus sunt lumina lumii și precum un oraș pe un munte care nu poate fi ascuns, precum o lampă care îi luminează pe toți cei din casă, noi suntem chemați să lășăm lumina din noi să lumineze în așa fel încât oamenii să o vadă, ca să Îl slăvească astfel pe Dumnezeu. În calitate de creștini suntem chemați să reflectăm lumina lui Dumnezeu în lumea noastră ca astfel să luminăm calea Sa. Face parte din îndatoririle unui credincios.

Chemarea creștinilor este să fie sarea pământului și lumina lumii. Ca să fim eficienți și conștiințioși în chemarea noastră trebuie să ne menținem proprietățile de sare și lumina aprinsă; altfel devenim ineficienți – sarea care și-a pierdut gustul, lumina care nu ajută pe nimeni. Angajamentul nostru de a fi ucenici ai lui Iisus include să

trăim învățăturile Lui astfel încât lumina din noi să strălucească înaintea celorlalți; ca ei să vadă faptele noastre bune, activitățile noastre iubitoare, cum ne comportăm conduși de iubirea lui Dumnezeu, iar astfel ei vor remarca și Îl vor vedea pe Dumnezeu reflectat prin noi. În felul acesta sperăm ca oamenii să dorească să afle ce anume ne face așa cum suntem și astfel să ne dea ocazia să le vorbim despre iubirea lui Dumnezeu, iar ei să ajungă să își dezvolte propria relație cu El, iar mai departe să Îl slăvească.

Haideți ca fiecare dintre noi să fim cu adevărat sarea pământului și lumina lumii.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ.

2. Ioan 15:19

3. Efeseni 5:8-9

A close-up photograph of a woman with voluminous, curly brown hair, smiling broadly and showing her teeth. She is wearing a light blue collared shirt. The background is a light blue wall with horizontal wooden planks.

O VÂNZARE CU SUCCES

DE MARIE ALVERO

Azi am fost la magazinul Costco ca să returnez un aspirator pe care îl cumpărasem de la ei, dar era defect. După ce l-am returnat aveam totuși nevoie de un aspirator nou și m-am dus pe raion, unde erau expuse câteva mărci și modele. Reprezentantul uneia dintre mărci era acolo cu o demonstrație de produse.

Această doamnă era o reprezentantă grozavă. Purta o cămașă cu numele firmei brodat pe ea și vorbea cu convingere că folosește personal în casa ei acest tip de aspirator. Aceste aspiratoare costau de două ori mai mult decât celelalte, însă ea vorbea cu atâta pasiune despre valoarea și performanțele lor încât puteai fi foarte ușor convins să le cumperi și în același timp să rămâi cu impresia că ai făcut o

afacere bună. Ea își cunoștea produsul, era mândră de el și te făcea să crezi că ai nevoie de el!

Pe când plăteam, mai mult decât am plănit, pentru aspiratorul „pe care trebuia să îl am”, m-am întrebat dacă aș putea vinde și eu vreodată ceva cu atâta succes. Mai exact, oare eu îl „vând” pe Iisus cu atâta entuziasm? Când te uiți la mine oare poți să îți dai seama că sunt „reprezentantul” Lui? Oare eu am suficientă pasiune pentru „produsul” meu încât să conving pe cineva că are nevoie de el, chiar dacă îl costă bani?

Nu sunt întrebări ușoare. Cred că țelul fundamental al ucenicilor lui Iisus este să-i facă pe oameni să Îl dorească pe Iisus observând modul în care noi trăim și ascultând ceea ce avem de spus. Și dacă nu

ne prea descurcăm cu asta cred că avem o singură soluție: să ne cunoaștem mai bine „produsul”.

Am ajuns la concluzia că dacă nu sunt foarte pasionată de Iisus s-ar putea să nu-L cunosc suficient de bine. Dacă nu sunt capabilă să te fac să îți dorești mai mult din Iisus în viața ta s-ar putea să fie din cauză că nu am nici eu suficient din El în mine. Dacă sperăm să-i atragem pe alții către Hristos, atunci trebuie să ne apropiem și noi mai mult de El. Și, la fel cum se întâmplă cu orice produs deosebit, rezultatul va vorbi de la sine.

MARIE ALVERO A FOST
MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC.
ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE
FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI
COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

GĂSEȘTE-ȚI LOCUL

DE WILLIAM B. McGRATH

Scriitorul britanic Gilbert Keith Chesterton a scris o serie de povestioare despre un preot, Părintele Brown, cu înclinații de detectiv. Acest preot umil investighează cazuri de crimă dar își menține atitudinea compătimitoare și înțelegătoare față de cel vinovat.

Într-un episod, Părintele Brown îi dă câteva sfaturi unui individ vinovat care urcase în turla bisericii. El i-a spus: „Știi, poate fi periculos pentru cei care se urcă undeva sus. Și să te rogi de pe un loc mai înalt

poate fi periculos. Oamenii buni care se lasă conduși de orgoliu încep să îi privească de sus pe alții și devin critici. Curând li se va părea normal să-i minimalizeze verbal pe alții și chiar să accepte acte de violență. Însă smerenia este mama gigantiilor, iar omul poate vedea lucruri mărețe chiar jos în vale, la locul potrivit”.¹ După aceea Părintele Brown îi spune bărbatului că ceea ce știe despre el poate rămâne confidențial, însă îi cere să urmeze calea căinței sincere și să se predea.

În această serie Părintele Brown este prezentat ca fiind un om smerit în viață și mulțumit să fie util acolo unde este. El nu are o mașină dar merge pe bicicletă mereu zâmbind. Dacă alții îl insultă nu se lasă ofensat, ci răspunde cu un compliment simplu la adresa persoanei sau

1. Parafrazat după *Innocence of Father Brown*, publicată inițial în 1911.

2. Vezi 2 Corinteni 10:12.

3. Vezi 2 Regi 5:1-15.

4. Vezi Ioan 6:4-14.

5. Vezi Marcu 12:29-31.

menționează ceva pentru care ar putea fi amândoi recunoscători. El continuă să meargă mai departe cu ceea ce crede că trebuie să facă în fiecare zi.

Ochiul lui ager în rezolvarea cazurilor de crimă este antrenat și prin hobby-ul de a citi cărți polițiste. Unii încearcă să îl convingă să rămână strict la activitățile tradiționale ale unui preot. Pe acestea și le îndeplinește bine, însă știe în adâncul sufletului că i-a fost destinat să se implice și în rezolvarea situațiilor serioase de crimă. Interesul său devine parte din vocația lui, chemarea lui, ceea ce îi permite să îndrepte anumite lucruri pe care le vede în neregulă în jurul lui. De asemenea, Părintele Brown se roagă ca situațiile neregulă să fie descoperite. Șeful poliției dezagreedă implicarea părintelui în investigațiile sale, însă, fiindcă Părintele Brown nu caută să își atribuie meritul pentru rezolvarea misterelor, se dovedește în repetate rânduri să fie indispensabil.

Dumnezeu avea în minte un loc și un scop anume pentru fiecare dintre noi atunci când ne-a creat. Poate ne-am simți mai împliniți în viață dacă am putea învăța să facem ce putem mai bine în situația noastră, indiferent unde ne-am afla pe cărarea vieții.

Nu este greșit să dorim să fim cât mai buni în ceea ce facem și să fim recunoscători pentru asta, însă dacă ne minimalizăm locul nostru în viață și tânjim după o poziție mai proeminentă, aceasta ne poate descuraja și nemulțumi. Există mulți indivizi care excelează în poziții de mare utilitate sau proeminență. Însă mulți dintre noi umplem locuri în viață care ar fi considerate mai obișnuite și de rând. Cu toate acestea, fiecăruia dintre noi i-au fost date calități ascunse de mare valoare care pot fi dezvoltate în situația curentă în care ne aflăm. Iar când ne acceptăm situația și facem tot ce putem în această situație, atunci observăm adesea că ne dezvoltăm aceste talente ascunse sau inactive, pe care apoi le putem folosi pentru a-i ajuta pe alții. Iar acest lucru ne aduce în schimb mulțumire de sine și împlinire.

Unii oameni știu exact din tinerețe ce vor să facă și cine vor să devină. Însă mult mai mulți sunt cei care trebuie să își descopere drumul, să își aleagă o profesie și adesea să înceapă cu pași mici și să învețe pe parcurs. Presiunea anturajului, cultura acestei lumi și mintea umană pot conlucra și face să ne subestimăm locul și poziția atunci când este ceva mai obișnuit și comun. Însă niciun loc

și nicio poziție nu este cu adevărat comună și obișnuită dacă este locul și poziția pe care Dumnezeu le-a hărăzit pentru noi și acolo unde El a plănuțit să ne dezvoltăm calitățile noastre unice.²

Biblia are mulți oameni care s-au ridicat din rândurile obscurității și din locuri obișnuite și au ajuns persoane cheie – spre exemplu: slujnica lui Naaman, care i-a menționat stăpânului ei unde să fie vindecat de lepră³ și puștiul care l-a dat lui Iisus prânzul său, pe care El l-a înmulțit ca să hrănească 5000 de oameni.⁴

Poate că locul nostru în viață nu are multe avantaje financiare, sau nu este o poziție în lumina reflectoarelor, însă devine un loc foarte special și foarte satisfăcător dacă punem pe primul loc valorile principale – să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima, sufletul și mintea noastră și pe aproapele nostru ca pe noi înșine.⁵ Oriunde ne pune El în lumea asta și pentru orice perioadă de timp, noi acceptăm și învățăm să ne facem treaba bine. Așa a făcut Părintele Brown.

WILLIAM B. McGRATHIS ESTE
SCRIITOR ȘI FOTOGRAF LIBER-
PROFESIONIST ȘI MEMBRU ÎN
ORGANIZAȚIA THE FAMILY
INTERNATIONAL ÎN SUDUL
MEXICULUI.

CHIAR DACĂ PARE O NEBUNIE

„Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod dacă nu rămâneți în Mine... Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic”.¹

Acest verset s-a dovedit atât de adevărat în viața mea. Când mă

străduiesc să-L pun pe Iisus pe primul loc în viața mea, atunci îmi cad în brațe tot felul de ocazii și mi se deschid posibilități să-mi împărtășesc credința cu alții – de cele mai multe ori în timp ce mă ocup de rutina mea zilnică, cum ar fi și călătoritul în mijloacele de transport în comun.

Într-o astfel de călătorie, în timp ce mă apropiam de stația de autobuz, care era plină de oameni, am observat doi bărbați care se vedea clar că erau băuți bine. Unul dintre ei avea o pungă de plastic plină de

doze de bere. Erau zgomotoși și supărători, iar reacția mea inițială a fost să mă țin la distanță, fiindcă nu doream să fiu deranjată.

Însă atunci am simțit imboldul lui Dumnezeu: „Vorbește cu ei!” M-a surprins reacția mea rapidă de a-i judeca după aparențe și comportament. Biblia spune: „Omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul Se uită la inimă”.² Lui Iisus nu i-a păsat de poziția socială sau de eticheta pe care o aveau oamenii atunci când le-a dăruit dragoste și atenție. Ba chiar a fost

1. Ioan 15:4-5

2. 1 Samuel 16:7

3. Vezi 1 Corinteni 4:10.

acuzat că ar fi băut și denunțat că fraternizează cu cine nu trebuie. El a ales dragostea mai presus de reputație și confort.

Aveam îndoieli dacă să urmez impulsul Domnului însă am hotărât să încerc. Am dat fiecărui bărbat câte un fluturaș evanghelic și le-am spus că sper să le încurajeze ziua. Bărbatul cu berile mi-a spus că a avut multe experiențe proaste cu creștini care vorbeau despre dragostea lui Iisus dar avea o atitudine de superioritate. „Nu vreau să am nimic de-a face cu ei!” adăugă el.

Pe măsură ce oamenii începeau să umple stația de autobuz ascultau în liniște conversația noastră mai ieșită din comun despre mântuire.

În final, cel mai nepoliticos dintre cei doi rânji și spuse tare și clar: „Îl primesc pe Iisus dacă pot să intru în pantalonii tăi!” Mi-am dat seama că era doar o încercare de a scandaliza și de a face de rușine un credincios, și am avut dreptate, fiindcă înainte de a-i putea da un răspuns a adăugat: „Sau dacă îmi dai niște mâncare!”

„Când ai mâncat ultima oară?” l-am întrebat.

„Nu am mâncat ca lumea de două zile” îmi răspunse el. Apoi se făcu liniște. I-am cerut lui Dumnezeu să-mi arate cum să procedez mai departe. Știam că aceasta era șansa dată de El să-i arăt acestui

om pierdut că El chiar îl iubește.

„Bine”, i-am răspuns. „Fac spaghetti pentru familia mea în seara asta. Pot să te reîntâlnesc aici cu o mâncare caldă de cină”. Am stabilit ora de întâlnire și cu asta și atitudinea lui s-a schimbat, din disprețuitor în respectuos.

Timpul era scurt fiindcă autobuzul trebuia să apară în orice clipă, dar m-am simțit îmboldită de Dumnezeu să mă ofer să mă rog pentru el.

Ca răspuns însă, partenerul său de pahar, cel mai blând dintre cei doi, a început să strige supărat: „Cum îl va ajuta Iisus?”

Însă bărbatul cu care vorbisem îl contrazise: „Respectă rugăciunea, omule! Ea are să se roage pentru mine!”

Mi-am pus mâna pe umărul lui și ne-am plecat amândoi capetele, cu toată mulțimea care se holba la noi, și ne-am rugat pentru mântuirea lui, ca el să înțeleagă cât de mult îl iubește Iisus și pentru eliberarea sa de alcoolism.

Bărbatul fu mișcat și spuse cu voce sugrumată de emoție: „Am simțit o senzație de căldură în inima mea când te-ai rugat. Nu am mai simțit niciodată așa!”

Autobuzul a ajuns în stație iar eu am urcat. „Mulțumesc!” spuse el când ne-am despărțit.

Când am gătit cina în seara

aceea am făcut în plus, suficient pentru cei doi, și am împachetat mâncarea în ambalaj cu tacâmuri de plastic și șervețele.

Mă întrebam dacă bărbatul chiar va veni la întâlnire, dar a venit, iar acum nu mai era sub influența băuturii. Am stat în stația de autobuz, acum goală, și am mai vorbit o vreme despre puterea de vindecare a lui Iisus. I-am dat mâncarea, i-am explicat că era suficient pentru două porții. „Mulțumesc!” spuse el. „Colegul meu de cameră este și el flămând și plănuiam să împart cu el! Nimeni nu a făcut așa ceva pentru mine!” spuse el.

Am fost atât de entuziasmată de rezultatul faptului că am fost dispusă să ascult imboldul lui Iisus când mi-a cerut să îmi depășesc zona de confort ca să îi mărturisesc și să îi arăt dragostea lui Iisus acestui om, chiar dacă a fost mai greu la început din cauza celor ce ne priveau. Mă provoacă să îndrăznesc să fiu un nebun pentru Hristos³ indiferent de ceea ce El îmi cere sau cât de dificil ar putea fi la început. După cum este provocarea: „Eu sunt nebun pentru Hristos. Tu ești nebun pentru ce?”

LINDA CROSS ESTE MAMĂ CASNICĂ CU ȘAPTE COPII ACTIVI ȘI MINUNAȚI ȘI TRĂIEȘTE ÎN SUECIA.

DE MARA HODLER

INTEGRITATEA LUI JONATHAN

Am considerat tot timpul că Prințul Jonathan, fiul primului rege al Israelului, este un exemplu uimitor din Biblie despre onoare și integritate. Gândește-te la asta: toți se așteptau în mod logic să îi urmeze tatălui său, Regele Saul, la tron – însă profetul Samuel îl unse pe băiatul David ca rege.

Dacă eu aș fi fost în locul lui Jonathan cred că aș fi procedat într-una din următoarele două variante. Fie m-aș fi consumat de invidie, simțind că mi s-a făcut o nedreptate; fie din acel moment nu mi-ar mai fi păsat de treburile țării.

Adevărul este că eu chiar am avut aceste reacții pentru lucruri

mai puțin importante decât pierderea succesiunii la tron. Așa ușor îți poți pierde barometrul „moralității tale” când simți că ai fost nedreptățit.

Dar ce a făcut *Jonathan*? Pe toată perioada cât a rămas prinț a încercat să fie cel mai bun prinț posibil, până la sfârșit, când a murit în luptă, într-o bătălie sortită înfrângerii.¹ Chiar și pe perioada cât era prinț l-a onorat și l-a protejat pe viitorul rege, David, în multe ocazii.

Jonathan a fost curajos servindu-și țara. El a avut curajul să înfrunte miile de filistenii doar cu ajutorul scutierului său.² Se pare că era preocupat și de binele Israelului, jucând un rol activ din vremea administrației tatălui său. Odată, Jonathan i-a spus lui David: „Tatăl meu nu face niciun lucru,

fie mare, fie mic, fără să-mi dea de știre”.³

Nu cred că Jonathan privea conducerea Israelului ca pe o ocazie de propășire personală. Se pare că lui nu-i păsa cine era rege atâta timp cât țara era condusă pe calea lui Dumnezeu. El l-a susținut complet pe David, unsul lui Dumnezeu, din simplul motiv că era alesul lui Dumnezeu. Lucrul acesta necesită integritate – o integritate de neclintit, care provine din încredere deplină în călăuzirea lui Dumnezeu.

Tatăl Său, din contră, Saul, a dovedit în multe ocazii lipsă de integritate. De multe ori nu s-a ținut de cuvânt, a neascultat de profetul lui Dumnezeu și era mai interesat să-și păstreze poziția de rege decât să facă o treabă bună ca rege. Teama lui Saul de a-și pierde

1. Vezi 1 Samuel 31:6.

2. Vezi 1 Samuel 14:1-16.

3. 1 Samuel 20:2

4. www.just1thing.com

regatul l-a împins spre multe decizii greșite care în final l-au costat regatul și viața.

Acum hai să vorbim despre mine. Cu câțiva ani în urmă am avut niște chestiunii serioase la locul de muncă. Totul a culminat când cineva, care consideram că face mai puține în firmă decât mine, a primit promovarea pe care eu credeam că o voi primi cu siguranță. Îmi dădusem toată silința în firmă și sincer, simțeam că merit promovarea. Am încercat să rămân amabilă, dar eram frustrată la maxim. „Spiritul meu de echipă” s-a stins.

Urâsc când simt că ceva este nedrept! Uneori mă gândesc că atitudinea și faptele nedrepte ale persoanei îmi justifică reacțiile negative. Sau, mai rău, cred că comportamentul lui îmi *îndreptățește* atitudinea proastă. Ghicește

de cine mi-a amintit Dumnezeu? Da, de Jonathan. Dumnezeu mi-a reamintit de dragostea lui Jonathan pentru David și că el nu a pus sub semnul întrebării alegerea lui Dumnezeu. Poate că Jonathan ar fi fost un rege bun pentru Israel, însă Dumnezeu l-a ales pe David, iar Jonathan a avut încredere în alegerea lui Dumnezeu.

Necesită integritate și onoare să faci tot ce poți în locul pe care l-a ales Dumnezeu pentru tine, chiar dacă nu îți oferă prestigiu sau „avantaje”. Trebuie să fii un om foarte mare să recunoști partea pe care o are Dumnezeu pentru tine și să ți-o îndeplinești fără să te uiți peste umăr dacă alții au ceva mai bun sau lucrează la fel de bine ca tine. După cum arată mica mea poveste, eu nu m-am prea ridicat la nivelul acestui standard.

A trebuit să-mi reajustez faptele ca să fie în conformitate cu credințele mele. Aceasta a ajuns să fie definiția mea pentru integritate și este o întrebare pe care mi-o pun ori de câte ori mă întreb dacă fac alegerea corectă: „Sunt faptele mele conform cu credința mea?” Doar atunci când pot să răspund cu convingere „da”, pot fi sigură că integritatea mea nu este afectată.

Finalul fericit este că mi-am realiniat faptele și atitudinea cu credința. Am învățat cât de important este să-mi fac partea și, nu după mult timp, șefii mei au început să observe.

ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ O POSTARE PE JUST1THING,¹ UN SITE CREȘTIN PENTRU FORMAREA CARACTERULUI TINERILOR.

Dl. Eternitate

DE CURTIS PETER VAN GORDER

Odată, fiica mea m-a întrebat dacă regret că mi-am dedicat viața muncii creștine.

I-am răspuns: „Nu am niciun regret. Ideea mea era să lucrez o eternitate în munca asta”.

Cuvântul „eternitate” a fost popularizat de un tip uimitor care a murit în 1967, pe nume Arthur Stace, a cărui viață este rememorată într-o carte, o operă și un film.¹

Crescut într-o familie abuzivă de alcoolici și implicat în infracțiuni mărunte în primii 45 de ani de viață, Arthur era descris în biografia sa ca fiind „bețiv și bun de nimic”. Toate acestea s-au schimbat din ziua când a auzit o predică despre Isaia 57:15: „Căci așa vorbește Cel Preaînalt: 'Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu

omul zdrobit și smerit' ”.

Mai târziu Arthur spune: „Dintr-o dată am început să plâng și am simțit o chemare puternică de a scrie cuvântul 'Eternitate' ”.

Și-a băgat mâinile în buzunare și a simțit o bucată de cretă. Deși era analfabet și de-abia putea să-și scrie numele, când a scris pentru prima oară cuvântul, spune el, „cuvântul 'Eternitate' a fost scris așa de frumos și ordonat. Nu înțelegeam cum de a fost posibil și nici acum nu înțeleg”.

În următorii 28 de ani pleca de acasă la 5 dimineața de câteva ori pe săptămână ca să scrie acest cuvânt în locuri publice să le reamintească oamenilor de ceea ce contează cu adevărat în viață. Scria cuvântul „Eternitate” cu creta de cel puțin 50 de ori pe zi. În final, și-a scris cuvântul magic și provocator de jumătate de milion de ori prin tot orașul. Se numea pe sine a fi un „missioner”.

Povestea lui Arthur ne inspiră să folosim ce avem, indiferent cât de mic pare – chiar și o bucată de cretă – să fim o forță a binelui în

lume.

Biblia spune că viața noastră este precum iarba, florile, sau fumul – că suntem aici pentru puțină vreme și apoi ne ducem.² Când eram mai tânăr viața mea părea mai lungă, o autostradă lungă căreia nu îi vedeam capătul, dar acum că am 66 de ani, am o înțelegere mai profundă.

Într-o prelegere, Francis Chan a ilustrat eternitate cu o frânghie foarte lungă pe care o adusese pe scenă.³ „Imaginați-vă”, spuse el, „că această frânghie se continuă la nesfârșit și vă ilustrează viața din eternitate”. Apoi a atras atenția oamenilor asupra unei bucați de câțiva centimetri de frânghie care era colorată în roșu: „Această parte reprezintă viața voastră pe pământ”. Unii oameni trăiesc doar pentru partea pământescă și neglijează restul, viața lor eternă. Însă ceea ce facem noi cât suntem aici are ecou acolo. Asta contează.

CURTIS PETER VAN GORDER
ESTE SCENARIST ȘI MIM⁴ ÎN
GERMANIA.

1. Vezi un scurt documentar despre Arthur Stace aici: <https://www.youtube.com/watch?v=bF7X9aiRH7s>.

2. Vezi Psalmul 103:15; Iacov 4:14.

3. Vezi: <https://www.youtube.com/watch?v=86dsfBbZfWs>.

4. <http://elixirmime.com>

Dacă te simți la pământ și descurajat, sau dacă știi pe cineva care este așa și dorești să îl susții, Iisus te poate ajuta. Începe prin a-L chema în viața ta chiar acum:

Dragă Iisus, simt că bați la ușa inimii mele și îți cer acum să intri și să-mi dai darul Tău gratuit al vieții veșnice cu Tine. Ajută-mă să fac tot ce pot ca să arăt dragostea și preocuparea Ta pentru alții, încât să ajungă și ei să Te cunoască. Amin.

MUZICA VIEȚII NOASTRE

DE CHRIS MIZRANY

Dacă mă întrebi ce cred despre muzică ți-aș spune că sunt un entuziast. Prietenii ar spune că sunt fanatic, dar eu nu-i ascult.

Este ceva inexplicabil legat de muzică, ne atinge inimile și ne mișcă sufletele. Versurile cu mesaj pot fi exact ce avem nevoie la momentul potrivit ca să ne încurajeze moralul și să ne înveselească, iar eu pot spune că datorez multe momente fericite compozitorilor inspirați.

Chiar și fără cuvinte, melodiile, armoniile și expresivitatea melodică poate fi foarte grăitoare. Când ascult o piesă clasică simt că emoțiile mele oscilează cu notele muzicale. Un freamăt suav, apoi un ritm cadențat și jucăuș, apoi se ridică furtuna, apoi cerul la apus. Muzica îmi poartă fără efort

sufletul, fără cuvinte, iar eu înțeleg cu claritate mesajul.

Am observat acest concept și în viața mea. Sunt binecuvântat cu prietenii solide, cu oameni plini de credință, care își fac timp să mă încurajeze și să-mi ridice moralul atunci când sunt copleșit de emoții negative. Fie îmi amintesc de vreun verset din scripturi, de vreo mărturie, citat sau chiar de o poveste haioasă. Precum versurile unui cântec bun, ei îmi dau speranță și optimism și sunt recunoscători pentru susținerea lor.

Însă uneori ei nu spun niciun cuvânt. Poate că nici nu știu de toate frământările mele interioare. Își trăiesc propriile vieți cu sușurările și coborășurile lor, însă muzica sufletelor lor are rezonanță și în

mine. Simt furtunile, cerul senin, momentele fericite și perioadele de necaz. Dar văd, prin toate, angajamentul lor neclintit de a se încrede în Iisus. Și, sincer vorbind, muzica vieții lor are un ecou mai puternic decât orice cuvinte de înțelepciune.

Știu că amândouă sunt necesare. Există momente în care e bine să dai răspunsuri sufletelor obosite și în căutare. Dar uneori, chiar dacă cuvintele noastre sunt puține, muzica vieții noastre – modul cum trăim și cât de mult iubim – este întotdeauna auzită.

CHRIST MIZRANY ESTE DESIGNER WEB, FOTOGRAF ȘI MISIONAR CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

A close-up photograph of a man and a woman smiling and leaning their heads against each other. The man is on the left, wearing a dark shirt, and the woman is on the right, wearing a white turtleneck sweater. They are both looking towards each other with joyful expressions.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

OAMENI FERICITI

Mi-ar plăcea ca lumea să fie plină de râsete și de bucurie; râsete molipsitoare, râsete sfinte care aduc bucurie pe pământ! „Ferice de poporul a cărui Dumnezeu este Domnul”.¹ Îmi place să Îmi aud poporul plin de bucurie, bucurie care se manifestă prin râsete. Râsetele lor ajung la Mine întocmai ca slava. Și sunt foarte mult precum slava și de multe ori sunt presărate cu cuvinte de slavă. Este bucurie în lume și o bucurie pentru Mine să le aud.

Mă refer aici la râsetele care încurajează sufletul și care depășesc limitele lumii fizice și umplu sălile Raiului cu o atmosferă festivă de bucurie! Râsul poate încuraja sufletul omului și știm cu toții cât de necesar este lucrul acesta.

Deci, mergeți peste tot și aduceți oameni în Împărăția Mea și molipsiți cu râsete de bucurie! Mergeți acolo unde oamenii sunt singuri și împărtășiți-le râsetele și lumina voastră. Mergeți și faceți oamenii să râdă și astfel Îmi veți lumina și Mie ziua! Umpleți pământul cu râsete!

1. Psalmul 144:15